

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 18—24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2022

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ, Μάρκ. 8: 34—9: 1 • 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	• 9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου • 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΡΙΤΗ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ <i>Αγ. Ευσταθίου Μεγαλομάρτυρος</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΤΕΤΑΡΤΗ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	• 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο • 7.00μμ— Θ. Λειτουργία στα Άγγλικά
ΠΕΜΠΤΗ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	** ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ ** 8.00—9.00μμ στο Hall τις Έκκλησίās.
ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή – Β' Κορ. 4: 6-15 Έυαγγέλιο—Λουκ. 5: 1-11

Ο κόπος είναι για το σώμα, η ταπείνωση για την ψυχή· και πάλιν τα δύο μαζί,
κόπος και ταπείνωση, για όλον τον άνθρωπο.

(Όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής)

Άγιος Ευστάθιος και η συνοδεία του, Θεοπίστη η σύζυγος του, Αγάπιος και Θεόπιστος τα παιδιά του

Ο Ευστάθιος ήταν αξιωματικός περίβλεπτος στη Ρώμη και στη χριστιανική πίστη προσήλθε με θαυμαστό τρόπο.

Όταν κάποτε κυνηγούσε ένα ελάφι, είδε στα κερατά του να φέρει σταυρό και άκουσε μία φωνή που τον καλούσε στην ορθή πίστη. Έτσι πίστεψε και βαπτίστηκε με το όνομα Ευστάθιος από Πλακίδας που ονομαζόταν πριν, καθώς επίσης και η γυναίκα του Τατιανή σε Θεοπίστη, αλλά και τα δυο τους παιδιά Αγάπιος και Θεόπιστος.

Όταν ο αυτοκράτωρ Τραϊανός έμαθε ότι ασπάσθηκε το χριστιανισμό, του αφαίρεσε τον ανώτερο στρατιωτικό βαθμό που είχε και τον εξόρισε με όλη του την οικογένεια. Κατά την πορεία όμως, τον χώρισαν από τη σύζυγο του Θεοπίστη και τα δύο του παιδιά, το Θεόπιστο και τον Αγάπιο. Το γεγονός αυτό, πίκρανε πολύ τον Ευστάθιο.

Μετά από χρόνια, όταν ο Τραϊανός περιήλθε σε μεγάλη πολεμική δυσχέρεια, θυμήθηκε τον ικανότατο αξιωματικό του Ευστάθιο. Τον επανέφερε λοιπόν στην υπηρεσία, και ο Ευστάθιος με τη γενναιότητα αλλά και τη στρατηγική που τον διέκρινε συνετέλεσε κατά πολύ στην νίκη. Στο δρόμο μάλιστα, βρήκε την οικογένεια του και ένοιωσε μεγάλη χαρά.

Ο διάδοχος, όμως, του Τραϊανού, Αδριανός, απαίτησε από τον Ευστάθιο να παραστεί στις θυσίες των ειδωλολατρικών θεών. Ο Ευστάθιος, βέβαια, αρνήθηκε, με αποτέλεσμα να βασανιστεί αυτός και η οικογένεια του. Αλλά η αγάπη τους στο Χριστό ενδυνάμωσε την ψυχή τους στα βασανιστήρια, ενθυμούμενοι μάλιστα τους θείους λόγους, που λένε: «Μακάριος ἄνθρωπος ὃς ὑπομένει πειρασμὸν ὅτι δοκιμὸς γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγέλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν» (Επιστολή Ιακώβου, α' 12). Πανευτυχής, δηλαδή, είναι ο άνθρωπος που βαστάει με υπομονή τη δοκιμασία των θλίψεων. Διότι έτσι γίνεται σταθερός και δοκιμασμένος, για να πάρει το λαμπρό και ένδοξο στεφάνι της αιώνιας ζωής, που υποσχέθηκε ο Κύριος σ' αυτούς που Τον αγαπούν.

Τελικά, ο Ευστάθιος με την οικογένεια του πέθαναν μέσα σε χάλκινο πυρακτωμένο βόδι (117 μ.Χ.).

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ, Μάρκ. 8: 34—9: 1

Ο Θεός δεν μας εκβιάζει

«Ἡ πρόσκληση του Χριστοῦ «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἄρατω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι» (Μάρκ. 8, 34) είναι σημαντική διότι η πρόσκληση αυτή είναι διαρκής και διαχρονική. Μας καλεῖ ο Κύριος να Τον ακολουθήσουμε χωρίς δισταγμούς και αναστολές και με κάθε ευκαιρία. Θέτει όμως ο Ἰδιος και προϋποθέσεις στην πρόσκλησή Του αυτή για να μην υπάρχουν αποκλίσεις που θα ακυρώνουν τη σωτηρία του ανθρώπου. Δεν αρκεί η πρόθεση του Κυρίου για τη σωτηρία του ανθρώπου αλλά απαιτείται και η δική του αυθόρμητη ανταπόκριση.

Η πρώτη προϋπόθεση είναι η ελευθερία του ανθρώπου. «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν». Ο Θεός δεν μας εκβιάζει. Μας δίδει την δυνατότητα, παρακολουθεῖ την πορεία μας, αλλά δεν μας υποκαθιστά στη λήψη της απόφασης. Τον τελευταίο λόγο για τη σωτηρία του τον ἔχει ο ἴδιος ο άνθρωπος. Γι' αυτό και ο πιστός δεν μπορεί ποτέ να εφησυχάζει και να επαναπαύεται. Εφ' ὅσον ο Θεός μάς δημιουργήσε ελεύθερους, κανείς δεν μπορεί να είναι χριστιανός με τρόπο εκβιαστικό. Η χριστιανική πίστη αναπτύσσεται μέσα στο οξυγόνο της ελευθερίας...

Δεύτερη προϋπόθεση είναι η απάρνηση του εαυτού μας. «Ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν». Πρόκειται περί του εγωισμού μας, εκείνου που «ελκύει» τον άνθρωπο πάντοτε προς τα κάτω, στα πάθη της φιληδονίας, της φιλαργυρίας, της φιλοδοξίας. Και πρέπει να το εξηγήσουμε: ο Χριστός ναι μεν μας απάλλαξε διὰ της ενεργείας της Χάριτος Του από την αναγκαστική ροπή της αμαρτίας – κάτι που προσφέρεται στον άνθρωπο διὰ του αγίου βαπτίσματος – δεν κατήργησε όμως, όπως είπαμε, την ελευθερία μας. Το τρεπτό της θελήσεώς μας εξακολουθεῖ και υφίσταται. Συνεπώς εναπόκειται σε εμάς αν θα επιβεβαιώνουμε τη ζωή μας ως ακόλουθοι του Χριστοῦ ή ως ακόλουθοι των παθών μας. Το μεγαλύτερο εμπόδιο, λοιπόν, για να είμεθα χριστιανοί είναι τα πάθη και κυρίως ο εγωισμός μας, ο οποίος λειτουργεί ως πειρασμός διαρκώς στην πνευματική πορεία μας. Η νήψη, ως εγρήγορση, είναι το κύριο χαρακτηριστικό του χριστιανού που ακολουθεῖ τον Σταυρό του Κυρίου. Ακόμη και στις όποιες πτώσεις του στην αμαρτία, ο χριστιανός δεν μπορεί να παραμείνει στάσιμος. Την ίδια στιγμή της πτώσης του, αν είναι χριστιανός, θα πρέπει να σηκωθεί και θα προχωρήσει.

Και η τρίτη προϋπόθεση ακολουθίας του Κυρίου, κατά τον λόγο Του, είναι η ἄρση του Σταυροῦ. «Καὶ ἄρατω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ». Πρόκειται για τη συσταύρωσή μας με Εκείνον, όπως το διατυπώνει ο απόστολος Παῦλος: «Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός». Καταλαβαίνουμε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να παρακάμψουμε τον Σταυρό, ακολουθώντας τον Κύριο, αφού ο Σταυρός υπήρξε το κύριο γνώρισμα της ζωῆς Του, απαρχής μέχρι τέλους. Τι σημαίνει όμως ἄρση του Σταυροῦ; Με το δεδομένο ότι ενοούμενοι με Εκείνον διὰ των μυστηρίων ο Σταυρός γίνεται «δομικό» στοιχείο της υπάρξεώς μας, απαιτείται στη συνέχεια η ενεργοποίηση αυτής της Σταυρικής κατάστασης στην καθημερινότητά μας. Κι αυτό σημαίνει ζωή, κατά το πρότυπο του Κυρίου, απόλυτης υπακοῆς στον Θεό, θυσιαστικής αγάπης στον συνάνθρωπο, ταπείνωσης ως προς τον εαυτό μας. Με άλλα λόγια, αἶρω τον σταυρό μου, δηλαδή συσταυρώνομαι με τον Κύριο, θα πει: κάνω κέντρο της ζωῆς μου το θέλημα του Θεοῦ, ἄρα αγαπῶ Εκείνον και την εικόνα Του τον άνθρωπο.

Η χριστιανική πίστη, αγαπητοί μου, μάς καλεῖ σε μία συνεχή υπέρβαση του εαυτού μας, για να βρισκόμαστε μέσα στην ατμόσφαιρα της χαρισματικής παρουσίας του Κυρίου μας. Ὅποιος εἶπε ότι ο χριστιανισμός είναι εύκολη υπόθεση, μάλλον είναι ἀγευστος της χριστιανικῆς ζωῆς. Το παρήγορο όμως είναι ότι δεν πρέπει να απελπιζόμεθα, παρά τις πτώσεις μας και τις αδυναμίες μας, διότι για εμάς υπάρχει η μετάνοια, η επιστροφή για να ακολουθήσουμε και πάλι το Χριστό. Η πτώση μας, αν μας οδηγήσει στην ταπείνωση, την επίγνωση των αδυναμιών μας και την μετάνοια, μπορεί να λειτουργήσει λυτρωτικά και να μας ανοίξει τον δρόμο της αιωνιότητος και της Βασιλείας των Ουρανών".